

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1259/2014 z dnia 24 listopada 2014 r. w sprawie zwrotu, zgodnie z art. 26 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013, środków przeniesionych z roku budżetowego 2014** 1
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1260/2014 z dnia 25 listopada 2014 r. ustalające standardową obniżkę należności celnych przywózowych na przywóz do Hiszpanii sorgo pochodzącego z państw trzecich** 5
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1261/2014 z dnia 25 listopada 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 7

DECYZJE

2014/830/UE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 11 czerwca 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.18832 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/MX) (ex N 44/2005) wdrażanej przez Litwę w sprawie ograniczeń podatku akcyzowego na biopaliwa (notyfikowana jako dokument nr C(2014) 3600) ⁽¹⁾** 9

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT (Dz.U. L 347 z 30.12.2005)** 14

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1259/2014

z dnia 24 listopada 2014 r.

w sprawie zwrotu, zgodnie z art. 26 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013, środków przeniesionych z roku budżetowego 2014

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 6,

po konsultacji z Komitetem ds. Funduszy Rolniczych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 169 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012⁽²⁾ niewykorzystane środki odnoszące się do działań, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005⁽³⁾, mogą zostać przeniesione na kolejny rok budżetowy. Przeniesienie takie jest ograniczone do wysokości 2 % środków pierwotnych oraz nie przekracza kwoty dostosowania płatności bezpośrednich, o którym mowa w art. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009⁽⁴⁾, zastosowanego w poprzednim roku budżetowym. Przeniesienie to może skutkować dodatkową płatnością na rzecz odbiorców końcowych, którzy byli objęci tym dostosowaniem.
- (2) Zgodnie z art. 26 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, na zasadzie odstępstwa od art. 169 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, państwa członkowskie zobowiązane są zwrócić przeniesione środki odbiorcom końcowym, w odniesieniu do których w roku budżetowym, na który przeniesiono środki, zastosowano współczynnik korygujący. Zwrot ten stosuje się jedynie wobec beneficjentów końcowych w tych państwach członkowskich, w których w poprzednim roku budżetowym stosowano dyscyplinę finansową⁽⁵⁾.
- (3) Ponadto, zgodnie z art. 26 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, niewykorzystana kwota rezerwy na wypadek kryzysów w sektorze rolnym, o której mowa w art. 25 tego rozporządzenia, musi zostać zwrócona zgodnie z art. 26 ust. 5 tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników (Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16).

⁽⁵⁾ Dyscyplina finansowa nie ma zastosowania w Bułgarii, Chorwacji i Rumunii zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

- (4) Zgodnie z art. 1 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) nr 1181/2013 ⁽¹⁾ dyscyplina finansowa jest stosowana wobec płatności bezpośrednich w odniesieniu do roku kalendarzowego 2013.
- (5) Z rezerwy na wypadek kryzysów skorzystano dopiero w dniu 15 października 2014 r., co pozwala przypuszczać, że w bieżącym roku budżetowym kwota dostępna w ramach rezerwy w budżecie EFRG na 2014 r. nie zostanie wykorzystana. Ponadto na podstawie wykonania środków EFRG z 2014 r. w ramach zarządzania dzielonego za okres od dnia 16 października 2013 r. do dnia 15 października 2014 r. oraz szacunkowego wykonania w ramach zarządzania bezpośredniego za okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. dodatkowe niewykorzystane środki pozostaną w budżecie EFRG na 2014 r.
- (6) Na podstawie deklaracji wydatków państw członkowskich za okres od dnia 16 października 2013 r. do dnia 15 października 2014 r. zmniejszenie w ramach dyscypliny finansowej faktycznie zastosowanej przez państwa członkowskie w roku budżetowym 2014 wynosi 868,2 mln EUR.
- (7) W związku z powyższym, w wyniku decyzji Komisji zgodnie z art. 169 ust. 3 akapit piąty rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012, niewykorzystane środki odpowiadające kwocie dyscypliny finansowej zastosowanej w roku budżetowym 2014 w wysokości 868,2 mln EUR i pozostającej w granicach 2 % środków pierwotnych odnoszących się do działań, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, mogą zostać przeniesione na rok budżetowy 2015.
- (8) Aby zapewnić, by zwrot tych środków na rzecz odbiorców końcowych był proporcjonalny do kwoty dostosowania w ramach dyscypliny finansowej, Komisja powinna określić kwoty dostępne dla państw członkowskich do celów dokonania zwrotu.
- (9) Aby państwa członkowskie nie musiały dokonywać dodatkowej płatności na rzecz tego zwrotu, niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane od dnia 1 grudnia 2014 r. W związku z powyższym kwoty określone niniejszym rozporządzeniem są ostateczne i, bez uszczerbku dla stosowania zmniejszeń zgodnie z art. 41 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, mają zastosowanie do wszelkich innych korekt uwzględnionych w decyzji w sprawie płatności miesięcznej dotyczącej wydatków poniesionych przez agencje płatnicze państw członkowskich w październiku 2014 r., zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, oraz do wszelkich potrąceń i płatności dodatkowych, które mają być dokonane zgodnie z art. 18 ust. 4 tego rozporządzenia, lub do wszelkich decyzji, które zostaną podjęte w ramach procedury rozliczania rachunków.
- (10) Zgodnie z art. 169 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 niewykorzystane środki mogą zostać przeniesione jedynie na kolejny rok budżetowy. Komisja powinna zatem określić terminy kwalifikowalności wydatków państw członkowskich w związku ze zwrotem zgodnie z art. 26 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, z uwzględnieniem rolniczego roku budżetowego określonego w art. 39 tego rozporządzenia.
- (11) Ze względu na niewielki odstęp czasu między przekazaniem informacji o wykonaniu środków EFRG z 2014 r. w ramach zarządzania dzielonego za okres od dnia 16 października 2013 r. do dnia 15 października 2014 r. przez państwa członkowskie a koniecznością rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia od dnia 1 grudnia 2014 r. niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do niniejszego rozporządzenia określa się kwoty środków, które zostaną przeniesione z roku budżetowego 2014 zgodnie z art. 169 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 966/2012 i które zgodnie z art. 26 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 udostępnia się państwom członkowskim w celu dokonania zwrotu na rzecz odbiorców końcowych, w odniesieniu do których w roku budżetowym 2015 zastosowano współczynnik korygujący zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1227/2014 ⁽²⁾.

Kwoty, które zostaną przeniesione, podlegają decyzji Komisji o przeniesieniu środków zgodnie z art. 169 ust. 3 akapit piąty rozporządzenia (UE) nr 966/2012.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1181/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. określające współczynnik korygujący do płatności bezpośrednich przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do roku kalendarzowego 2013 i uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 964/2013 (Dz.U. L 313 z 22.11.2013, s. 13).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1227/2014 z dnia 17 listopada 2014 r. w sprawie ustalenia współczynnika korygującego do płatności bezpośrednich przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do roku kalendarzowego 2014 i uchylające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 879/2014 (Dz.U. L 331 z 18.11.2014, s. 6).

Artykuł 2

Wydatki państw członkowskich w związku ze zwrotem przeniesionych środków kwalifikują się do finansowania przez Unię jedynie w przypadku, gdy odpowiednie kwoty zostały wypłacone beneficjentom przed dniem 16 października 2015 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 grudnia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

Kwoty udostępnione w celu dokonania zwrotu przeniesionych środków

	(EUR)
Belgia	13 551 741
Republika Czeska	21 168 544
Dania	23 196 648
Niemcy	125 613 712
Estonia	1 999 607
Irlandia	27 196 811
Grecja	35 594 447
Hiszpania	110 713 618
Francja	193 513 120
Włochy	71 006 784
Cypr	689 016
Łotwa	2 262 601
Litwa	6 011 809
Luksemburg	813 093
Węgry	26 861 237
Malta	64 499
Niderlandy	19 962 029
Austria	13 848 862
Polska	36 451 389
Portugalia	13 001 479
Słowenia	1 777 463
Słowacja	8 891 177
Finlandia	11 301 184
Szwecja	15 739 925
Zjednoczone Królestwo	86 964 834

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1260/2014**z dnia 25 listopada 2014 r.****ustalające standardową obniżkę należności celnych przywozowych na przywóz do Hiszpanii sorgo pochodzącego z państw trzecich**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007⁽¹⁾, w szczególności jego art. 180,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Na podstawie porozumień zawartych w trakcie wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej⁽²⁾ Unia zobowiązała się do zezwolenia na przywóz do Hiszpanii rocznej ilości sorgo wynoszącej 300 000 ton.
- (2) W okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 15 lipca 2014 r., podczas którego należności celne przywozowe na sorgo zostały ustalone na 0 EUR za tonę zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 642/2010⁽³⁾, do Hiszpanii przywieziono 41 580 ton sorgo. Od dnia 16 lipca 2014 r. oraz od ponownego wprowadzenia należności celnych przywozowych na sorgo zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 642/2010 nie dokonano żadnego przywozu sorgo do Hiszpanii.
- (3) W art. 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1296/2008⁽⁴⁾ przewiduje się możliwość zastosowania obniżki w odniesieniu do należności celnych przywozowych ustalonych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 642/2010, aby w pełni wykorzystać kontyngenty przywozowe.
- (4) Uwzględniając warunki na rynku sorgo, w szczególności fakt, że jego cena na rynku światowym jest znacznie wyższa od ceny kukurydzy, należy zastosować standardową, wynoszącą 100 %, obniżkę należności celnych przywozowych ustalonych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 642/2010.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W odniesieniu do pozostałych dostępnych ilości sorgo, które mają być przywożone do Hiszpanii w ramach kontyngentu otwartego w dniu 1 stycznia 2014 r., standardową obniżkę należności celnych przywozowych na sorgo, o których mowa w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 1296/2008, ustala się na 100 % należności celnych przywozowych ustalonych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 642/2010.

2. Przepisy rozporządzenia (WE) nr 1296/2008 mają zastosowanie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 22.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 642/2010 z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie zasad stosowania (należności celne przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 187 z 21.7.2010, s. 5).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1296/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania kontyngentów taryfowych w zakresie przywozu kukurydzy i sorgo do Hiszpanii oraz przywozu kukurydzy do Portugalii (Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 57).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie traci moc z dniem 31 grudnia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1261/2014**z dnia 25 listopada 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje — zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej — kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 listopada 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie	
0702 00 00	AL	64,0	
	IL	45,2	
	MA	83,9	
	ZZ	64,4	
0707 00 05	AL	59,9	
	JO	203,0	
	TR	133,4	
	ZZ	132,1	
0709 93 10	MA	38,3	
	TR	126,3	
	ZZ	82,3	
0805 20 10	MA	79,0	
	ZZ	79,0	
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	59,1	
	PE	74,4	
	TR	70,8	
	ZZ	68,1	
	TR	73,4	
0805 50 10	TR	73,4	
	ZZ	73,4	
0808 10 80	AU	203,7	
	BR	55,5	
	CA	133,4	
	CL	75,0	
	NZ	96,9	
	US	94,8	
	ZA	155,4	
	ZZ	116,4	
	0808 30 90	CN	93,1
		US	201,1
ZZ		147,1	

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI

z dnia 11 czerwca 2014 r.

w sprawie pomocy państwa SA.18832 (2013/C) (ex 2013/NN) (ex 2011/MX) (ex N 44/2005)
wdrażanej przez Litwę w sprawie ograniczeń podatku akcyzowego na biopaliwa

(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 3600)

(Jedynie tekst w języku litewskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2014/830/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

Uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 108 ust. 2 akapit pierwszy,

po wezwaniu zainteresowanych stron do przedstawienia uwag zgodnie z przywołanymi przepisami ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

I. PROCEDURA

- (1) Od 2006 r. Dyrekcja Generalna ds. Konkurencji przeprowadza każdego roku monitorowanie *ex post* próby środków pomocy wdrożonych przez państwa członkowskie. Litewski program ulg w zakresie podatku akcyzowego od biopaliw uwzględniono w procedurze monitorowania w 2011 r., w ramach której Komisja zbadała, w jaki sposób państwa członkowskie zastosowały próbę istniejących programów w latach 2009–2010. Program ten został zatwierdzony przez Komisję pod numerem sprawy N 44/2005 jej decyzją K (2005) 2957C z dnia 27 lipca 2005 r. (zwaną dalej decyzją Komisji).
- (2) Pismami z dnia 7 października 2011 r., 27 stycznia 2012 r. i 26 czerwca 2012 r. Komisja zwróciła się do Litwy o przedłożenie niezbędnych informacji w celu oceny sposobu, w jaki program pomocy był wdrażany w latach 2009–2010. Litwa dostarczyła wymagane informacje pismami z dnia 10 listopada 2011 r., 24 lutego 2012 r. i 18 lipca 2012 r.
- (3) Pismem z dnia 17 lipca 2013 r. Komisja poinformowała Litwę, że postanowiła wszcząć postępowanie określone w art. 108 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do przedmiotowego programu pomocy, ponieważ była zaniepokojona potencjalnie niewłaściwym wykorzystaniem pomocy. Władze litewskie przedstawiły swoje uwagi w dniu 13 sierpnia 2013 r.
- (4) Decyzja Komisji w sprawie wszczęcia postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 8 listopada 2013 r. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag.
- (5) Komisja nie otrzymała żadnych uwag od zainteresowanych stron.

II. OPIS PROGRAMU POMOCY

- (6) Program N 44/2005 dotyczył ograniczeń podatku akcyzowego na biopaliwa mieszane z paliwami kopalnymi. Ograniczenie miało zastosowanie tylko do biopaliw wchodzących w skład tych paliw mieszanych. W związku z tym stawka podatku akcyzowego, która miała być zastosowana do produktów mieszanych zawierających biopaliwa, została obniżona zgodnie z odsetkiem biopaliw w mieszaninie końcowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 323 z 8.11.2013, s. 74.

- (7) Celem programu było promowanie produkcji i stosowania biopaliw. Miał on też pomóc Litwie osiągnąć cele określone w dyrektywie 2003/30/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 maja 2003 r. w sprawie wspierania użycia w transporcie biopaliw lub innych paliw odnawialnych ⁽¹⁾.
- (8) Ograniczenie podatku akcyzowego było dostępne dla wszystkich producentów biopaliw na Litwie, a także dla każdego importera przywożącego biopaliwa z innego państwa członkowskiego lub państw trzecich do Litwy.
- (9) Przedmiotowy program pomocy został zatwierdzony przez Komisję w dniu 27 lipca 2005 r. i przestał obowiązywać dnia 31 grudnia 2010 r.
- (10) Podczas monitorowania Komisja zauważyła, że Litwa wdrożyła program w sposób, który wyraźnie nie był do końca zgodny z decyzją Komisji.
- (11) Po pierwsze, jak wskazano w decyzji Komisji, Litwa zobowiązała się do rocznego przeglądu kosztów produkcji biopaliw kwalifikujących się do ograniczenia podatku akcyzowego, a także wahań cen biomasy w stosunku do cen paliw kopalnych i do dostosowania kwoty pomocy, jeżeli zajdzie taka potrzeba w celu uniknięcia nadmiernej rekompensaty i utrzymania cen biopaliw na tym samym poziomie co ceny paliw konwencjonalnych. Litwa zobowiązała się także dostarczyć Komisji roczne sprawozdania z monitorowania zawierające wszelkie istotne informacje dotyczące kosztów produkcji biopaliw i cen rynkowych paliw w celu wykazania, że nadmierne rekompensaty nie występują. Wszystkie te czynniki zostały wzięte pod uwagę przez Komisję podczas oceny programu pomocy i stwierdziła ona na tej podstawie, że program był zgodny z rynkiem wewnętrznym.
- (12) Od czasu przyjęcia decyzji Komisji w 2005 r., właściwe służby Komisji (DG ds. Konkurencji) nie otrzymały żadnego sprawozdania rocznego zawierającego istotne informacje w sprawie kosztów produkcji biopaliw i cen rynkowych paliw w celu wykazania, że monitorowano i zapewniono brak nadmiernej rekompensaty. Takie informacje zostały przekazane przez Litwę na wyraźne żądanie Komisji podczas procedury monitorowania, ale tylko za lata objęte odnośnym monitorowaniem.
- (13) W zgłoszeniu programu Litwa dostarczyła informacje dotyczące kosztów produkcji bioetanolu i biodiesla, a następnie dane te zostały ocenione przez Komisję. Litwa wspomniała, że oprócz bioetanolu i biodiesla pomoc może być także przyznana w odniesieniu do czystego oleju roślinnego i zobowiązała się do przeprowadzenia analizy bezzwłocznie po objęciu biopaliw ograniczeniami podatku, aby zapewnić, że ograniczenie to nie doprowadzi do nadmiernej rekompensaty. Informacje te należało przedłożyć Komisji najpóźniej w rocznym sprawozdaniu z monitorowania. Odpowiednie służby Komisji (DG ds. Konkurencji) nie otrzymały żadnej informacji, że Litwa przeprowadziła taką analizę.
- (14) Po drugie, podczas monitorowania Litwa przedłożyła dokumenty dowodzące, że Ministerstwo Gospodarki już w 2009 r. zażądało, żeby beneficjenci przedstawili informacje w sprawie średnich kosztów i cen sprzedaży paliwa za 2008 r. Ministerstwo Gospodarki otrzymało te dane w 2009 r. i dostarczyło je Komisji w odniesieniu do wybranych beneficjentów w ramach monitorowania w 2011 r. Litwa nie przedłożyła jednak danych zbiorczych dotyczących kosztów produkcji biopaliw. Komisja nie mogła zatem prawidłowo zweryfikować braku nadmiernej rekompensaty.

III. UWAGI PRZEDSTAWIONE PRZEZ LITWĘ

- (15) Po wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego Litwa przedłożyła Komisji dodatkowe informacje.
- (16) Władze litewskie dostarczyły Komisji kopie sprawozdań dotyczących promowania stosowania biopaliw od 2005 r. do 2010 r.
- (17) Władze litewskie wyjaśniły, że choć prawodawstwo przewidziało możliwość przyznania pomocy w ramach programu dotyczącego czystego oleju roślinnego, nie produkuje się biodiesla z czystego oleju roślinnego. Pomoc taka nie została zatem przyznana w ramach programu NN 44/2005. Powyższe stwierdzenie wyjaśnia, dlaczego nie zostało przedłożone Komisji żadne sprawozdanie.
- (18) Roczne sprawozdanie za 2009 r. zawiera kilka tabel z informacjami dotyczącymi kosztów produkcji biopaliw, cen paliw kopalnych, cen biopaliw i cen różnych mieszanin. Informacje te zebrano w poniższych tabelach, przy kursie wymiany 1 EUR = 3,4528 LTL.

⁽¹⁾ Dz.U. L 123 z 17.5.2003, s. 42.

Tabela 1

Koszty produkcji i cena sprzedaży (przed opodatkowaniem) paliw (biodiesla i oleju napędowego) w 2009 r.

Cena paliwa, LTL ⁽¹⁾ za litr	Biodiesel (FAME)	Olej napędowy
1. Surowiec (+)	[...] (*)	[...]
2. Przetwarzanie (+)	[...]	[...]
3. Inne koszty (badania, reorganizacja produkcji) (+)	[...]	—
4. Koszty produkcji	[...]	[...]
5. Logistyka (+)	[...]	[...]
6. Cena sprzedaży produktów ubocznych (–)	[...]	—
7. Zysk	—	[...]
8. Cena sprzedaży określona przez producenta (przed opodatkowaniem)	3,42	1,25

(*) Informacje poufne.

⁽¹⁾ Zastosowany kurs wymiany: 3,4528 LTL = 1 EUR.

Tabela 2

Cena sprzedaży mieszaniny paliw (olej napędowy i biodiesel)

Cena mieszaniny paliw, LTL za litr 5 % FAME	5 % FAME
Koszty biodiesla (FAME) w mieszaninie (5 % × 3,42 LTL za litr)	0,171
Koszty oleju napędowego w mieszaninie (95 % × 1,25 LTL za litr)	1,188
Akcyza (95 % × LTL/litr) 1,14	1,08
Cena sprzedaży mieszaniny paliwa ogółem	2,439
Korekta wynikająca z niskiej zawartości energii w mieszaninie (15 %) ⁽¹⁾	0,025
Cena sprzedaży mieszaniny paliwa (względna)	2,46

⁽¹⁾ Wartość energetyczna biodiesla w porównaniu z paliwami mineralnymi (olej napędowy) jest niższa: obliczono, że ilość biodiesla niezbędna do produkcji jednostki energii jest 15 % większa niż ilość oleju napędowego niezbędna do produkcji tej samej jednostki energii.

Tabela 3

Cena sprzedaży oleju napędowego

Cena sprzedaży oleju napędowego (przed opodatkowaniem)	1,25
Akcyza na olej napędowy	1,14
Cena sprzedaży oleju napędowego w 2009 r. ⁽¹⁾	2,39

⁽¹⁾ Bez VAT.

Tabela 4

Koszty produkcji bioetanolu i benzyny oraz cena sprzedaży (przed opodatkowaniem) w 2009 r.

Cena paliwa, LTL za litr	Bioetanol (ETBE)	Benzyna
1. Surowiec, w tym opłaty za nasiona/ziarno (+)	[...]	[...]
2. Przetwarzanie (+)	[...]	[...]
3. Inne koszty (badania, reorganizacja produkcji) (+)	[...]	—
4. Koszty produkcji	[...]	[...]
5. Logistyka (+)	[...]	[...]
6. Cena sprzedaży produktów ubocznych (–)	[...]	—
7. Zysk	—	[...]
8. Cena sprzedaży określona przez producenta (przed opodatkowaniem)	2,04	1,36

Tabela 5

Cena sprzedaży mieszaniny paliw (bioetanol i benzyna)

Cena mieszaniny paliwa za litr	Zawierającej 5 % bioetanolu
Koszty bioetanolu w mieszaninie (5 % × 2,04 LTL/litr)	0,102
Koszty benzyny w mieszaninie (95 % × 1,36 LTL za litr)	1,292
Akcyza (95 % × 1,50 LTL za litr)	1,425
Cena sprzedaży mieszaniny paliwa ogółem	2,819
Korekta wynikająca z niskiej zawartości energii w mieszaninie (60 %) ⁽¹⁾	0,0612
Cena sprzedaży mieszaniny paliwa (względna)	2,88

⁽¹⁾ Wartość energetyczna bioetanolu w porównaniu z paliwami mineralnymi (benzyna) jest niższa: obliczono, że ilość bioetanolu niezbędna do produkcji jednostki energii jest 60 % większa niż ilość benzyny niezbędna do produkcji tej samej jednostki energii.

Tabela 6

Cena sprzedaży benzyny

Cena sprzedaży benzyny (przed opodatkowaniem) (100 % × 1,36 LTL za litr)	1,36
Akcyza na benzynę	1,50
Cena sprzedaży benzyny w 2009 r. ⁽¹⁾	2,86

⁽¹⁾ Bez VAT.

- (19) Władze litewskie argumentowały, że dane dostarczone w latach 2009 i 2010 (przedstawione w powyższych tabelach) jasno wykazują, że ani produkcja biodiesla, ani bioetanolu nie była objęta nadmiernymi rekompensatami.

IV. OCENA POMOCY

- (20) Komisja stwierdziła już w swojej decyzji w sprawie N 44/2005, że przedmiotowy środek zawierał pomoc w rozumieniu art. 107 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Komisja oceniła przedmiotowy program pomocy na podstawie wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska z 2001 r. ⁽¹⁾, w szczególności pkt E.3.3, i stwierdziła, że pomoc ta była zgodna z rynkiem wewnętrznym.
- (21) Władze litewskie potwierdziły Komisji, że przedłożyły roczne sprawozdania w sprawie NN 44/2005. Sprawozdania te zostały przedłożone DG ds. Energii jako załącznik do sprawozdania w sprawie promowania stosowania biopaliw lub innych odnawialnych paliw wykorzystywanych w transporcie.
- (22) Władze litewskie dostarczyły następnie DG ds. Konkurencji kopie sprawozdań, które zostały przedłożone za lata 2005, 2006, 2007, 2008, 2009 i 2010. Sprawozdania te zawierają szczegółowe informacje w sprawie kosztów produkcji biopaliw i cen sprzedaży. Ponadto uwzględniono cenę różnych mieszanin paliw.
- (23) W trakcie postępowania wyjaśniającego Komisja była w stanie ocenić, że władze litewskie zastosowały się do pkt 34 decyzji N 44/2005 i przedłożyły Komisji niezbędne roczne sprawozdania z monitorowania w sprawie przedmiotowego programu.
- (24) Władze litewskie wyjaśniły, że biopaliwa zostały wyprodukowane z czystego oleju roślinnego podczas obowiązywania programu.
- (25) W toku postępowania wyjaśniającego Komisja była w stanie stwierdzić, że skoro podczas obowiązywania programu nie wyprodukowano żadnych biopaliw z oleju roślinnego, nie było potrzeby umieszczania takiej informacji w sprawozdaniach przekładanych Komisji.
- (26) Po ocenie wszystkich dostarczonych przez Litwę informacji w sprawie kosztów produkcji biopaliw i cen paliw w latach 2009 i 2010, Komisja potwierdza, że w oparciu o dane zagregowane w latach 2009 i 2010 nie występowały nadmierne rekompensaty.

V. WNIOSKI

- (27) Komisja stwierdza, że Litwa poprawnie wdrożyła program pomocy N 44/2005 zgodnie z decyzją Komisji zatwierdzającą ten program,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wdrożony przez Litwę program pomocy państwa N 44/2005 jest zgodny z rynkiem wewnętrznym w rozumieniu art. 107 ust. 3 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz został poprawnie wdrożony zgodnie z decyzją Komisji K (2005) 2957C z dnia 27 lipca 2005 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Litewskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 czerwca 2014 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Wiceprzewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 3.2.2001, s. 3.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT*(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 347 z dnia 30 grudnia 2005 r.)*

Strona 6, załącznik II:

<i>zamiast:</i>	„Pozycja HS	Wyszczególnienie
	4403	Drewno nieobrobione, po zebraniu kory i bieli podkorowej lub przed, lub zgrubnie wyrównane
	4406	Drewniane legary (podkłady) kolejowe lub tramwajowe
	4407	Drewno cięte lub wyrąbane wzdłużnie, cięte na plastry lub korowane, strugane lub nie, szlifowane lub łączone końcami, o grubości do 6 mm
	4408	Płyty na fornir (łuszczkę) (w tym uzyskane w wyniku cięcia drewna laminowanego na plastry), na sklejkę lub podobne drewno laminowane oraz inny rodzaj drewna, cięte wzdłużnie, cięte na plastry lub korowane, strugane lub nie, szlifowane lub łączone końcami, o grubości do 6 mm
	4412	Sklejka, panele fornirowane (łuszczka) oraz podobne drewno laminowane”
<i>powinno być:</i>	„Pozycja HS	Wyszczególnienie
	4403	Drewno surowe, nawet pozbawione kory lub bieli, lub zgrubnie obrobione
	4406	Podkłady kolejowe lub tramwajowe, z drewna
	4407	Drewno przetarte lub strugane wzdłużnie, skrawane warstwami lub okorowane, nawet strugane, szlifowane lub łączone stykowo, o grubości przekraczającej 6 mm
	4408	Arkusze na forniry (włącznie z otrzymanymi przez cięcie drewna warstwowego), na sklejkę lub na podobne drewno warstwowe i inne drewno, przetarte wzdłużnie, skrawane warstwami lub okorowane, nawet strugane, szlifowane, łączone na długość lub łączone stykowo, o grubości nieprzekraczającej 6 mm
	4412	Sklejka, płyty fornirowane i podobne drewno warstwowe”

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL